

Màu Tím Hoa Sim

Tác Giả: H u Loan

Thứ Ba, 01 Tháng 9 Năm 2009 14:33

Nàng có ba ng i anh đi b i
Nh ng em nàng

Có em ch a bi t nói
Khi tóc nàng đang xanh
Tôi ng i v qu c quân xa gia đình
Yêu nàng nh yêu ng i ng i em gái.
Ngày h p hôn nàng không đòi may áo m i
Tôi m c đ quân nhân
đôi giày đinh b t bùn đ t hành quân
Nàng c i xinh xinh
bên anh ch ng đ c đảo
Tôi đ n v v c i nhau xong là đi
T chi n khu xa nh v ái ng i
L y ch ng th i chi n binh
m y ng i đi tr i
L khi mình không v thì th ng ng i v ch bé b ng chi u quê..
Nh ng không ch t ng i trai khối l a
Mà ch t ng i gái nh h u ph ng.
Tôi v không g p nàng
Má ng i bên m con đ y bóng t i
Chi c bình hoa ngày c i
thành bình h ng tàn l nh vây quanh Tóc nàng xanh xanh ng n ch a đ y búi
Em i giấy phấp cu i
Không đ c nghe nhau nói
Không đ c nhìn nhau m t l n
Ngày x a nàng yêu hoa sim tím
áo nàng màu tím hoa sim
Ngày x a m t mình đèn khuya bóng nh
Nàng vá cho ch ng t m áo ngày x a...
M t chi u r ng m a
Ba ng i anh trên chi n tr ng Đông B c
Bi t tin em gái m t
tr c tin em l y ch ng
Gió s m thu v r n r n n c sông
Đ a em nh l n lên
ng ngàng nhìn nh ch
Khi gió s m thu vàng c vàng chân m chí
Chi u hành quân qua nh ng đ i sim
nh ng đ i sim dài trong chi u không h t
Màu tím hoa sim
tím chi u hoang bi n bi t

Nhìn áo rách vai tôi hát trong màu hoa
(áo anh s t ch đ ng tà
V anh m t s m, m già ch a khâu....)

L i t thu t c a tác gi 1 bài th n i t ng

M i các b n đ c l i bài th n i t ng c a H U LOAN, do l i thu t th t cãm đ ng c a chính tác gi .

Tôi sinh ra trong m t gia đình nghèo, h i nh không có c may c p sách đ n tr ng nh b n tr cùng trang l a, ch đ c cha đ y cho dăm ch b a có b a không nhà . Cha tôi tuy là tá đ n nh ng t ch t l i thông minh h n ng i. lên trung h c, theo ban thành chung tôi cũng h c t i Thanh Hóa, không có ti n ra Hu ho c Hà N i h c . đ n năm 1938 - lúc đó tôi cũng đã 22 tu i- Tôi ra Hà N i thi tú tài, đ ch ng t r ng con nhà nghèo cũng thi đ đ t nh ai. Tuy t nhiên tôi không có ý đ nh đ n thân vào ch n quan tr ng. Ai cũng bi t thi tú tài th i Pháp r t khó khăn .S ng i đ u trong k thi đó r t hi m, hi m đ n n i 5-6 ch c năm sau nh ng ng i cùng th i còn nh tên nh ng ng i đ u khóa y , trong đó có Nguy n Đình Thi , H Tr ng Gin, Tr nh văn Xu n , Đ Thi n và ...Tôi - Nguy n H u Loan.

V i m nh tú tài Tây trong tay, tôi r i quê nhà lên Thanh Hóa đ đ y h c. Nhãn mác con nhà nghèo h c gi i c a tôi đ c bà tham K chú ý, m i v nhà đ y cho hai c u con trai. Tên th t c a bà tham K là Đái th Ng c Ch t ,bà là v c a c a ông Lê Đ K , t ng thanh tra canh nông Đông D ng, sau này đ c c dân bi u qu c h i khóa đ u tiên . Thanh Hóa, Bà tham K có m t c a hàng bán v i và sách báo, tôi th ng ghé l i xem và mua sách, nh v y m i đ c bà đ m t t i.

Bà tham K là m t ng i hi n lành, t t b ng, đ i x v i tôi r t t t, coi tôi ch ng khác nh ng i nhà ..Nh ngày đ u tiên tôi khoác áo gia s , bà g i m i đ a con gái - lúc đó m i 8 tu i- m i ch u l n l n b c ra khoanh tay, mi ng lí nhí: " Em chào th y "Chào xong, cô bé b t ng m to đôi m t nhìn th ng vào tôi. Đôi m t to, đen láy, tròn xoe nh có ánh ch p y đã h ng sâu vào tâm trí tôi, theo tôi su t c cu c đ i. Th là tôi đ y em đ c, đ y vi t. Tên em là Lê Đ Th Ninh, cha làm thanh tra nông lâm Sài Gòn nên sinh em trong y, quen g i m b ng má. Em th t thông minh, đ y đầu hi u y nh ng ít nói và m i khi m mi ng thì c y nh m t "bà c non". Đ c bi t em chăm sóc tôi h ng ngày m t cách kín đáo: em đ t vào góc mâm c m ch tôi ng i ăn c m lúc thì vài qu t đ au, lúc thì qu chanh m ng n c em v a hái v n, nh ng bu i tr a hè, nh m lúc tôi ng tr a, em lén l y áo s mi tr ng tôi treo góc nhà mang ra gi ng gi t

Có lần tôi kể chuyện " bà c non" ít nói cho hai người anh c a em Ninh nghe, không ngờ chuyện đó n tai em, th là em giận! Su t m t tu n l n, em n m l trong bu n trong, không ch u h c hành....M t hôm bà tham K d n tôi vào phòng n i em đang n m thi p đi. Hôm y tôi đã nói gì, tôi không nh n a, ch nh là tôi đã nói r t nh u, đã k chuyện em nghe, r i tôi đ c thTr a hôm y, em ng i d y ăn m t bát to cháo gà và b c ra kh i căn bu n. Chi u hôm sau, em n ng n c đòi tôi đ a lên khu r ng thông. C nhà không ai đ ng ý: " m i m d y còn y u l m, không đi đ c đâu" Em không ch u nh t đ nh đòi đi cho b ng đ c. S em l i d i nên tôi đánh b o xin phép ông bà tham K đ a em lên núi ch i

Xe kéo ch ng m t gi m i t i đ c chân đ i. Em leo đ i nhanh nh m t con sóc, tôi đ i theo mu n đ t h i. lên đ n đ nh đ i, em ng i xu ng và b o tôi ng i xu ng bên em.Chúng tôi ng i th m t h i lâu, ch ng nói gì. B t ch t em nhìn tôi, r i ng c m t nhìn ra t n chân tr i, không bi t lúc đó em nghĩ gì. b t ch t em h i tôi:

-Th y có thích ăn sim không ?

Tôi nhìn xu ng s n đ i: tím ng t m t màu sim. Em đ ng lên đi xu n s n đ i, còn tôi vì m t quá nên n m thi p đi trên th m cKhi tôi t nh d y, em đã ng i bên tôi v i chi c nón d y p sim. Nh ng q a sim đen láy chín m ng.

-Th y ăn đi.

Tôi c m qu sim t tay em đ a lên mi ng tr m tr :

-Ng t quá.

Nh đã nói, tôi sinh ra trong m t gia đình nông dân, q a sim đ i v i ch ng l l m gì, nh ng thú th t tôi ch a bao gi ăn nh ng q a sim ng t đ n th !

C th , chúng tôi ăn h t q a này đ n q a khác.Tôi nhìn em, em c i. hai hàm răng em đ tím, đôi môi em cũng đ tím, hai bên má thì....tím đ m t màu sim. Tôi c i phá lên, em cũng c i theo!

Cu i mùa đông năm y, b t ch p nh ng l i can ngăn, h a h n can thi p c a ông bà tham K , tôi lên đ ng theo kháng chi n. Hôm ti n tôi, em theo mãi ra t n đ u làng và l ng l đ ng nhìn theo. Tôi đilên t i b đê, nhìn xu ng đ u làng ,em v n đ ng đó nh bé và mong manh. Em gi bàn tay nh xiu nh chi c lá sim ra v y tôi. Tôi v y tr và l m l i đi...Tôi quay đ u nhìn l i....em v n đ ng yên đóTôi l i đi và nhìn l i đ n khi không còn nhìn th y em n a.....

Nh ng năm tháng i chi n khu, th nh tho ng tôi v n đ c tin t c t quê lên, cho bi t em v n kh e và đã khôn l n. Sau này, nghe b n bè k l i, khi em m i 15 tu i đã có nh u chàng trai dên ng l i c u hôn nh ng em c tr n trong bu ng, không ch u ra ti p ai bao gi

Màu Tím Hoa Sim

Tác Giả: H u Loan

Thứ Ba, 01 Tháng 9 Năm 2009 14:33

Vì viết ng m năng, tôi dùng chiếc bình hoa ngày cưới làm bình hoa ngày, viết lại bài thơ vào chiếc quần giấy để cho người bạn Thanh Hóa.. Anh bạn này đã chép lại và truyền tay nhau trong suốt những năm chiến tranh. Đó là bài thơ Màu Tím Hoa Sim.

Đến đây, chiếc bạn biết tôi là H u Loan, Nguyễn H u Loan, sinh ngày 2-4-1916 hiện tôi đang "nhà trồng chuối" ở làng Nguyên Hoàn - nơi tôi gọi là quê đẻ của tôi đẻ" thuộc xã Mai Lĩnh. huyện Nga Sơn tỉnh Thanh Hóa.

Em Ninh rất ưa mặc áo màu tím hoa sim. L thay nên em bạn của tôi dạo chơi chân núi N a cũng thấy ng ng chuối như hoa sim tím. Cho nên tôi viết mấy câu như sau :

Chiều hành quân, qua ruộng chuối sim

Như chuối sim, như chuối hoa sim

Như chuối hoa sim dài trong chiều không hết

Màu tím hoa sim, tím cả chiều hoang vắng biết

Và chiều hoang tím có chiều hoang vắng

Chiều hoang tím tím thêm màu da diết.

Một ngày, một tết cũ, tôi chán đời, chán kháng chiến, bỏ đi ng đi, tôi giả văn đàn về quê làm ruộng, một phần cũng vì tính tôi hay cãi, thích chứng minh, không thể làm gì trái với suy nghĩ của tôi". Bạn hỏi tôi ý muốn, hoặc cho đi đi, không chấp nhận đến tôi bỏ kháng chiến của tôi. Một cái ! Tôi thấy tôi, tôi như hoa sim của tôi quá! Vì tôi cũng chán ng bạn hỏi quá rồi!

Đó là thời năm 1955 - 1956, khi phong trào văn nghệ sĩ bùng lên với sự xuất hiện của nhóm Nhân Văn Giai Phẩm chống chính sách độc tài, để ng thời chống như bạn biết bút đàn tâm lý a thơ y phần bạn, để tâm ca ngợi cái này cái n để kiếm chút cơm thừa canh cón. Làm thơ thì phải có cái tâm thì thiêng liêng thì thơ mới hay. Thơ hay thì sống mãi. Làm thơ mà không có tình, có tâm thì chết ra gì! Làm thơ lúc bấy giờ là phải ca tụng, trong khi đó tôi lại đi cao tình yêu, tôi khóc người và tôi cả mình, người bạn tôi hi vọng có cả mình. Lúc đó tôi khóc như vậy họ cho là khóc cái tình cảm riêng....Y như trong thơ nói vậy, tôi lấy vợ rồi ra một trận, mới lấy nhau chưa được hai tháng, nhà vợ tôi đi giặt rồi chắt đun ở sôngTôi thấy đau xót, tôi làm bài thơ này tôi khóc, vậy mà họ cho tôi là phần để ng.. Tôi phần để ng là gì? Cái đau khổ của con người, tôi sao lại không được khóc?

Bạn hỏi xúc phạm đến tình cảm thiêng liêng của tôi đi với người và mà tôi hàng yêu quý, cho nên vào năm 1956, tôi bỏ đi ng, bỏ cả quan, vợ nhà đi đi cày. Họ không cho bạn, biết tôi phải làm gì xin. Tôi không xin, tôi muốn bạn là bạn, không ai biết được! Tôi bạn tôi và, tôi phải đi cày đi

Ngoài Yên Mô, tôi cũng có một vài bài thơ khác được c một chu ng. Sau năm 1956 , khi tôi về r i
th y cán b kh qúa, tôi đã làm bài Chi c Chi u, k chuy n cán b kh đ n đ không có chi c
chi u đ n m!

Lúc đó tôi còn là chính trị viên của tiểu đoàn. Tôi thấy tình hình chuyển đổi như thế này. Là người có học, lại có tâm hồn nghệ sĩ nên tôi cảm thấy chán nản quá, không còn hứng hái dưa. Thú thật, lúc đó tôi thấy việc vô cùng. Trong một xã thuộc huyện Nga Sơn, tỉnh Thanh Hóa, cách xa nhà tôi 15 cây số, có một gia đình khá giả, nằm trong gần năm trăm mẫu ruộng.

Biết chuyện thắm thẹn ngấm của gia đình ông bà đã chia tôi hàng nhón, tôi trờ về xã đó xem cô con gái hợ sinh sợ ng ra sao vì trờc kia tôi cũng biết mợ cô ta. Tôi về nhà thợ nào quên đợc hình nhợ cợa mợ cô bé cợ buợi chi u lợi lén lút đợng núp bên ngoài cợa sợ nghe tôi giợng Kiều trờng Mai Anh Tuợn.

6 / 7

b&# xua đ&# i ; h&# ng ngày cô đi mót khoai ăn đ&# đói lòng, t&# i v&# ng&# trong chi&# c mi&# u hoang, cô r&# t lo &# ng, s&# b&# làm b&# y và không bi&# t ngày mai còn s&# ng hay b&# ch&# t đói.

Tôi suy nghĩ r&# t nhi&# u, bèn quy&# t đ&# nh đem cô v&# làng tôi, và b&# t ch&# p &# nh c&# m, &# y cô làm v&# .

S&# quy&# t đ&# nh c&# a tôi không &# m. Quê tôi nghèo, lúc đó tôi còn &# trong b&# đ&# i nên không có ti&# n, nh&# ng cô ch&# u th&# &# ng ch&# u khó , b&# a đói b&# a no....Cho đ&# n bây gi&# cô đã cho tôi 10 ng&# &# i con - 6 trai , 4 gái- và cháu n&# i ngo&# i h&# n 30 đ&# a!

Trong m&# y ch&# c năm dài, tôi v&# quê an ph&# n th&# th&# &# ng, ch&# ng m&# ng đ&# n th&# s&# , ngày ngày đào đá núi đem đi bán, túi đ&# t theo vài cu&# n sách cũ ti&# ng Pháp, ti&# ng Vi&# t đ&# c cho gi&# i s&# u, lâu lâu n&# i h&# ng thì làm th&# , th&# mà chúng v&# n trừ đ&# p, không ch&# u đ&# tôi yên. T&# i h&# i m&# i m&# c&# a, tôi đ&# c ve v&# n, m&# i gia nh&# p H&# i Nhà V&# n, tôi ch&# ng thêm ra nh&# p làm gì.

Năm 1988, tôi " tái xu&# t giang h&# " sau 30 năm t&# chôn và b&# chôn mình &# ch&# n quê nghèo đèo heo hút gió. Tôi lang b&# t g&# n m&# t năm tr&# i theo chuy&# n đi xuyên Vi&# t do h&# i văn ngh&# Lâm Đ&# ng và t&# p chí Langbian t&# ch&# c đ&# đòi t&# do sáng tác, t&# do báo chí - xu&# t b&# n và đ&# i m&# i th&# c s&# .

Vào tu&# i g&# n đ&# t xa tr&# i, cu&# i năm 2004, công ty Vie&# VTB đ&# t nhiên đ&# ngh&# mua b&# n quy&# n bài Màu Tím Hoa Sim c&# a tôi v&# i giá 100 tri&# u đ&# ng. H&# b&# o đó là m&# t hình th&# c b&# o t&# n tài s&# n văn hóa. Thì cũng đ&# c đi. Kho&# n ti&# n 100 tri&# u tr&# thu&# đi còn 90 tri&# u, chia "l&# c" cho 10 đ&# a con h&# t 60 tr&# u đ&# ng, tôi gi&# &# i 30 tri&# u đ&# ng, phòng đau &# m lúc tu&# i già, sau khi trích m&# t ít đ&# in t&# p th&# kho&# ng 40 bài mang tên Th&# H&# u Loan.

Sau v&# này cũng có m&# t s&# công ty khác xin ký h&# p đ&# ng mua m&# y bài th&# khác , nh&# ng tôi t&# ch&# i, th&# tôi làm ra không ph&# i đ&# bán